

РЕШЕНИЕ

№ 2585

гр. София, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. ДИМИТРОВ Административно
наказателно дело № 20231110203794 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 1737/20 г. от 01.10.2020 г., издадено от началника на 02 РУ-СДВР, на Н. В. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500 лева за извършено административно нарушение по чл. 65 от ЗМВР, изразяващо се в това, че на 03.09.2020 г., около 23.50 часа, в гр. София, ул. „Лега“ е нарушил физическата неприкосновеност на служителя Х.П.Х., удряйки го в областта на тялото с камъни по време на изпълнение на служебните си задължения по време на масово мероприятие протест.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице Н. В. М., с която са иска неговата отмяна. Твърди се, че не е извършил вмененото му административно нарушение, за което има влязло в сила Решение по НАХД № 1694/2021 г. по описа на СРС. Твърди се, че НП не е издадено в законоустановения 6-месечен срок по чл. 34, л. 3 ЗАНН.

В хода на съдебното производство жалбоподателят поддържа жалбата по изложените в нея съображения. В допълнение е посочено, че НП не му е връчено в 6-месечен срок.

Процесуалният представител на наказващия орган пледира за потвърждаване на обжалваното НП поради неговата законосъобразност и обоснованост. Твърди се, че НП е редовно връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. На следващо място е изложено, че приложеното по делото решение на СРС, НО, 131-ви състав е неотнормимо към процесния случай, доколкото касае обжалване на друг административен акт. В представени писмени бележки са изложени подробни съображения относно законосъобразността на атакуваното НП, поради което от съда се иска да остави жалбата без уважение. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на наказващия орган, че жалбата е процесуално недопустима, доколкото е подадена след законоустановения срок. Процесното НП не е било редовно връчено на жалбоподателя Н. В. М., като не са изпълнени и условията на отбелязаната в същото хипотеза на чл. 58, ал. 2 ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба когато нарушителят не се намери на посочения от него адрес, а новият му адрес е неизвестен, наказващият орган отбелязва това върху наказателното постановление и то се счита за връчено от деня на отбелязването. По делото е приложена докладна записка, изготвена от служител на РУ-гр. Шумен, от която е видно, че Н. М. е бил търсен на известния му адрес в гр. Шумен, ул. „Колу Фичето“ № 2, вх. 1, ет. 6, ап. 17, но не е бил намерен. В същата докладна записка, обаче, ясно е посочено, че е бил осъществен контакт с Н. М. на известния телефонен номер, който е заявил, че живее и работи в гр. София, ж.к. „Красно село“, бл. 189, вх. „А“, ет. 6, ап. 25, където може да получи НП. Съдът счита, на първо място, че визираната докладна записка не доказва по несъмнен начин наличието в кумулативно единство и на двете предпоставки по чл. 58, ал. 2 ЗАНН – лицето да не е намерено на адреса и новият му адрес да е неизвестен. Напротив, от съдържанието на докладната записка по несъмнен начин се установява, че М. пребивава на нов адрес, находящ се в гр. София. От справка по реда на Наредба № 14/2009 г. (л. 16 от делото) е видно, че жалбоподателят има актуален настоящ адрес от 22.04.2013 г. в гр. София. Въпреки тези данни, наказващият орган не положил усилия да връчи НП лично на Н. М., а е приел

за изпълнени изискванията на чл. 58, ал. 2 ЗАНН без да са налице предпоставките за това. С оглед на това следва да се приеме, че незаконосъобразно в процесното НП е отбелязано, че същото е връчено по реда на чл. 58, ал. 2 ЗАНН, доколкото не са били налице посочените предпоставки. Предвид липсата на доказателства за редовно връчване на НП и до този момент, следва да се приеме, че жалбата е подадена в законоустановения срок.

След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че са налице основания за неговата отмяна. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

Въз основа на изготвена докладна записка от служител на 02 РУ-СДВР бил съставен АУАН с бл. № 643263/03.09.2020 г. от св. Ю., старши инспектор в 02 РУ-СДВР, срещу Н. В. М. за извършено от последния административно нарушение по чл. 5 ЗМВР.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено НП № 1737//20 г. от 01.10.2020 г. от началника на 02 РУ-СДВР, с което за извършено административно нарушение по чл. 65 ЗМВР на Н. В. М. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на св. Ю., справка по реда на Наредба № 14/2009 г. и докладна записка от РУ-Шумен.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства. Следва да се отбележи, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не бе доказана по безспорен начин, доколкото св. Юлиан Боянов е съставил АУАН само на база изготвена докладна записка, която обаче не е приложена по делото, въпреки двукратното ѝ изискване от съда. В този смисъл показанията на св. Боянов са информативни единствено относно процедурата

по съставяне на АУАН, но не и относно действително осъществилата се фактическа обстановка на 02.09.2020 г.

Съдът кредитира изцяло приложените по административнонаказателната преписка писмени материали, приети от съда по реда на чл. 283 НПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът счита, че са допуснати множество съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на атакуваното НП, които обуславят неговата отмяна. На първо място, по делото не са представени доказателства, въпреки изричното им изискване от съда, относно материалната компетентност на актосъставителя и на наказващия орган. Съгласно разпоредбата на чл. 267, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР актовете за установяване на административни нарушения се съставят от органи на МВР, оправомощени от министъра на вътрешните работи, а НП – от министъра на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица. В този смисъл, по делото не е приложена заповед на министъра на вътрешните работи, с която да оправомощава актосъставителя Юлиан Боянов да съставя АУАН по реда на ЗМВР, респ. началника на 02 РУ-СДВР да издаде процесното НП.

На следващо място, между съдържанието на АУАН и НП е налице съществено противоречие, което обуславя нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. В този смисъл АУАН е съставен за това, че Н. М. на 02.09.2020 г., около 23.50 часа, е извършил административно нарушение по чл. 5 ЗМВР, докато в НП е санкциониран за административно нарушение, извършено на 03.09.2020 г., около 23.50 часа, което е квалифицирано като нарушение по чл. 65 ЗМВР. На първо място е налице съществено противоречие в датата на извършване на твърдяното административно нарушение, с което е накърнено съществено правото на защита на санкционираното лице, поставяйки го в невъзможност да разбере на коя от двете дати е извършил вмененото му административно нарушение. На следващо място, с НП на жалбоподателя е вменено съвсем различно административно нарушение съобразно отразената правна квалификация на същото – чл. 5 ЗМВР в АУАН и чл. 65 от ЗМВР съгласно НП. Следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 65 ЗМВР касае правомощията на полицейските органи да издават устни или писмени предупреждения срещу

лица, за които има достатъчно данни и се предполага, че ще извършат престъпление или нарушение на обществения ред. Освен наличието на противоречие между правната квалификация на нарушението, посочена в АУАН и НП, е налице и съществено противоречие между описаната в НП фактическа обстановка и правната му квалификация, отразена в същото. Всички горепосочени противоречия са съществени, доколкото ограничават възможността на наказаното лице да разбере фактическите и правни рамки на вмененото му „административно обвинение“, а оттам и да организира защитата си срещу последното.

По изложените съображения съдът счита, че подадената жалба се явява основателна, макар и не по изложените в нея съображения, поради което атакуваното НП следва да се отмени като незаконосъобразно и необосновано. Освен допуснатите съществени процесуални нарушения, в случая не са събрани и доказателства, които да установяват изложената в процесното НП фактическа обстановка.

Следва да се посочи, че производството по НАХД № 1694/2021 г. по описа на СРС, НО, 131-ви състав и постановеното по него съдебно решение са неотносими към предмета на доказване по настоящото дело, доколкото касаят обжалване на заповед за задържане на Н. М..

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 1737/20 г. от 01.10.2020 г., издадено от началника на 02 РУ-СДВР, с което на Н. В. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за извършено административно нарушение по чл. 65 от ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____